

М

ЛЮБОГОЛОВІЄ

ИЛИ

НОВОСВѢТОВАЧНО

ОПИСАНІЄ.

ТОМ. 2.

МАІЙ 1846.

ЧИСЛО 17.

Испытайте писанія, въ нихже бо обращете
животъ вѣчный, и сокровище неизчерпаемое.

СМЕРНА.

Въ Печатѣрницѣ Я. Даміанова.

1846.

ИЗДАНИЕ

№ 1

ОБЩЕСТВЕННАЯ

КНИЖНИЦА

1871

№ 1

№ 1

ИЗДАНИЕ

ИЗДАНИЕ

ИЗДАНИЕ

1871

ЛЮБОВОЛІВ

ИЛИ

ПОВСМѢСЛЧНО СПИСАНІЕ

МАИИ, 1846.]

[ЧИСЛО 17]

ІГОВРАТОВО ГОВѢТОВАНІЕ.

(Слѣдованіе отъ 52 стран.)

Да не мнишь и да не чинишь ничко нещю цю правишь че ще да е потайно; защото и ако да е скрyto привременно, послѣ обаче става павно. Многоу ще се покажешъ почтенъ и славенъ, ако не правишь тѣя нещю, кои запрещавашъ на други да ги не праватъ. Ако си приверженъ во ученіе, сир. ако обывашъ надки, ще станешъ многоу ученъ. Оньа надки цю знаешъ, чѣвай ги сосъ всегдашно занатіе и глѣбокомысліе; а оньа цю не си надчилъ, придобывай сосъ хѣдожественно и често прочтеніе и ученіе. Защото равномѣрно е безчестно и укорно, като чѣдешъ нѣкое полезно подченіе да го не надчывашъ, и како ти даватъ пріатели нѣкое довро да го не пріимывашъ. Препровождай твое на животъ заниманіе въ слѣшанѣ и ученѣ полезныхъ подченій; защото съ таковъ способъ онія нещю цю се изнамыриха отъ други сосъ трудъ и мѣчнш, тебе ще стане лесно да ги надчишь. Знай многоу подченія че са по предпочтени отъ многоу иманѣта и отъ многоу деньги; защото тѣя се скороу расточиватъ и распрысыватъ, а ученіе въ сичкій животъ и время не сензгѣвѣва; защото отъ сички притажанія и придокытоцъ самш мѣдрость и ученіе става безсмертно. Не дейсе лѣни да ходишь на джгѣ пѣть и да идеше при оньа кои се обѣщаватъ да те побчаватъ нещю полезно; защото е срамота и укорно е тѣрговцъ да преминыватъ только пространи морета, да да направатъ и умножатъ своеси имѣніе повече, а юноши ничо чрезъ сѣша пѣтешествіе да претърпѣватъ да да произведатъ свой разумъ на улѣшненіе и удобреніе. Споредъ разумъ да си любоглаголивъ, а споредъ го-

воренѣ благоглаголивъ. Свойство любоглаголиво е да поздравывашъ съ добродѣтро и съ добровечеръ оньа цю се случыватъ на секакво приключеніе, а свойство благоглаголиво е да отговарашъ свойственнш и любезнш на тѣя сѣщи поздравленія. Благодарнш да се намѣрѣвашъ сосъ сички, и да употребывашъ и да се присвоывашъ сосъ оньа кои са почтени и полезни; защото съ таковъ способъ и съ такова доношеніе на тѣя ще си любезенъ, а на оньа нещешъ да си тагостенъ. Посѣщенія (поздравленія) и ставанѣта не дей прави чести за сани сами нещю, ничо пакъ закавни за тѣя сами дѣла; защото това става предзрѣло, а онова досадно. Навыкывай себеси сосъ дрѣдове самовольнш, да да можешъ да претърпѣвашъ и оньа цю ставатъ невольни. Сѣтъ онія нещю отъ кои е укорно да се овладава дрѣша человекъ, отъ сички тѣя воздерживайсе и чѣвай, сир. отъ придокытокъ, отъ гнѣвъ, отъ увеселеніе, отъ скоркъ. И можешъ да си таковъ, ако поимашъ и чинишь че са придокытоцъ онія, сосъ кои да станешъ почтенъ и славенъ, а не онія сосъ кои да станешъ когачъ; во гнѣвъ, ако се намѣрѣвашъ така сосъ оньа цю ти претърпѣватъ, каквото желлешъ да се намѣрѣвачъ други сосъ тебе когачо имѣ ты претърпѣвашъ; споредъ удовольствія и увеселія, ако поимашъ че е укорно на слѣги твои да си господарь, а на увеселенія и сладострастія робъ; а въ печальни и скорбни времена, ако пригледнешъ на чѣжди нещастія, и смыслишь себеси че си какъ человекъ смертенъ. Повече да чѣвашъ рѣчь, нежели залогъ (аманетъ) златенъ и сребренъ; защото доври мъже требѣва да се показыватъ че имѣтъ разумъ по вѣренъ отъ клѣтва. Понмай че не прилича да се увѣрѣва человекъ на злы и лѣкавы така, каквото да

се увѣрѣва на докрь и благи челоуѣцѣ. Онѣа неща цю са тайни не дей ги казѣва никоу, освенъ ако не е полезно да са потаени нито тебе, нито и на онѣа кои ги чѣдѣ. Благѣва нѣжна и невольна прїимай самѣ за двѣ причинѣ: или себеси да освободишъ отъ вѣдна клеветѣ, или прїатели да избавишъ отъ голѣми вѣдѣ. Заиманѣ обаче и денги никога да се не кѣланшѣ, ако и да правишъ клѣгѣ за правда; защото ще се покажешъ не самѣ непостоянъ и сребролюбивъ, но и безчестенъ. Не дей прави никого прїателя, догдѣто не испыташъ какво той употреки перѣмъ своимъ прїатели; да знаешъ тѣвѣрде добре че ще има и тебе така, каквото онѣа прѣжнши прїатели. Не вѣрзай да ставашъ прїатель, а когато станешъ съ некого прїатель старайса да си за секога; защото е подобно укорно, да немашъ ни єдного прїателя, и многѣ дрѣзѣ да променявашъ. Ничо сосѣ повреда да испытѣвашъ твои прїатели, нито пакъ да си непонатенъ и неискѣсенъ за опытность прїательска. И това да правишъ, сир. прїателаси да испытѣвашъ чогава, когато ти нещо не требѣва, а ты се правишъ че ти требѣва та мѣ се молишъ, и когато нещо не е тайно, ты мѣ говоришъ какъ за потайно; защото ако не полѣчишъ, не ще да прїимашъ никаква повреда, а ако полѣчишъ въ такѣва опытности, тѣвѣрде добри лесно ще познаешъ каковъ способъ и разѣмъ има онѣи, кого искѣшавашъ и опытѣвашъ за прїательство. Испытѣвай и искѣшавай прїатели твои и за нещастїе цю става въ нашѣ животѣ, и за прїокѣнїе и мелосердїе цю става въ вѣдѣ и скорки; защото злато се искѣшава и опытѣва во огнь, а истинни прїатели познаватсе въ нещастїа и скорки. Така прѣблагопрїатноу ще употрекишъ твои прїатели, ако не чекашъ отъ тѣхѣ моленїа, но самоволенъ приходяшъ и ставашъ имъ помощникъ во время нѣжно.

Слѣдѣва.

Благороденъ и священноистязатель.

Вдинъ Янекдотѣ (неизданно) достословенъ, за безчелоуѣчно испытанїе, кое се повѣстѣва отъ єдинъ Портогаллинъ, и кое

показѣва чистѣмъ съ каковъ способъ мѣчнтельскїи принѣждавахсе челоуѣцѣ неволю да исповѣдатъ и да покажатъ себеси повинны за прѣгрѣшенїа, кои никога не направиха, представлава то:

Нѣкой благороденъ въ Лисавонъ градѣ у Портогалїа, като чѣ, че возлюбленнши неговъ лѣкаръ оклеветисе както Іудействѣющъ, сир. да е станалъ былъ спорѣдъ вѣра какъ вѣренинъ, и за това поставенъ стана въ темница отъ священносѣдители, отписа веднага и прати на єдного отъ тѣхѣ письмо, въ кое просеше да извадатъ изъ затворъ прїателя мѣ, за кого и увѣрѣваше, че той лѣкаръ е Хрїстіанинъ православенъ, и во вѣраси постоянно повече отъ каковъ и да къ былъ дрѣгъ. Това обаче письмо, ако и да беше отъ єдно таково лице, не дѣйствѣва и не свърши нищо: а онѣи затвореннши лѣкаръ неволю принѣдисе да рече така каквото го оклеветиха и каквото желѣха неговимъ прїатели, самѣ и самѣ да се избави отъ затворъ. За това се раздражи многѣ онѣи неговъ прїатель благороднши, кой се направилъ да е ужъ болѣнъ и за смѣрть опредѣленъ. Прати и молисе на священносѣдителя да дойде да мѣ даде послѣдани дрѣховни свѣтѣтованїа.

Веднага като дойде Доминїаконъ, заповѣда мѣ той благороденъ прѣдъ достословнши нѣкои прїатели, да исповѣда че е вѣренинъ, да пише доказательно признанїе, сир. да опише чистѣмъ и точнѣмъ че е вѣренинъ и да се подпише какъ єщїи вѣренинъ. Понеже обаче онъ не склонѣваше за това, заповѣда клѣгороднши на свои слѣги да положатъ на глаѣ священносѣдителя разгоренъ врѣшникъ; слѣги неговимъ трѣгнаха веднага єдна завѣса (перѣ), и вѣднши Доминїаконъ виде прѣдъ неѣ внутрево огнище врѣшникъ разгоренъ и какъ огнь свѣтѣлѣ. Това виждѣнѣ уплаши оногова калѣгерина толькоѣва, цюто веднага написа че е вѣренинъ и подписа. Тогдава мѣ рече онѣи благороденъ: "Видишъ ли толькоѣва е люта и жестокѣ способъ, цю употреблавате вше и правите на дрѣги челоуѣцѣ? Злощастнши мой лѣкаръ исповѣда Іудейство така каквото и тызе; но съ таково различїе; че онъ се принѣди отъ темнично утѣшенїе, а тызе самѣ отъ єдно заплашѣванѣ.

(Фими.)

ОЛМОДЪРЖОВИИ ХИТЬ.

Константинь градъ на 18-ый Іюня 1846.

Како се върна Негово Величество Свѣтанъ отъ своеи странствованіе, отгласи въ первое прислѣжническо собраніе нижеизложенный самодержжскій Хать, въ кой представлава своя благопріятность на свои прислѣжници, за сичко въ царствдующій градъ благочиніе, и свое за неговы върны подданници благополдчіе.

“Върный мой Везирине.

“Славимъ Вышнаго зашто пѣтешествіе мое, кое, каквото се предвозвѣсти на вси предъ отшествіе мое, стана за само доброе намѣреніе за да испытамъ и да изслѣдамъ какво состоаніе иматъ державны области свѣршише сообразно сосъ мое царское желаніе, сир. съ таковъ способъ што да нанесе Божіею благодатію различны пользы и на сичка держава и на сички мои подданници.

“Радвамсе че колькѣто время държа мое пѣтешествіе вогомолецъ мой Шехълисламъ Ѳфентіа споредъ негови вѣмъ твни благочестиви чвствованіа послѣдѣва правый пѣтъ цо начертана свѣщеннй законъ и пріа каквото и прочіи верховни уламаде потребни мѣрш и стараніа недтрѣженни за да учвѣтѣ оныа законы кои са основаніе и темель, причастный и обшій.

“Сосъ радость ви говоримъ мои похвалы, зашто тѣзе, и прочіи мои прислѣжници положиште ревность и усердіе за да учвѣтѣ да иматъ покой жители въ мой первенствдующій градъ и зашто сераскеръ-паша показавниманіе и прилѣжаніе за доброе управленіе и упокоеніе во воества мои, въ царски стражы и въ прочіи починни войны, кои ми са возлюбленни какъ мои чедѣ.

“Споредъ сичко мое пѣтешествованіе отъ царствдующій до Варна, гдѣто и каде преидохъ привыкахъ предъ мене сѣдїи свѣщеннагш закона, и дрѣги малы и големы управители така каквото и прѣвїи кметове и изрекохъ имъ че искамъ (тревѣдїю) да чвѣтѣ точнш законъ за секаква правдына цо иматъ мои подданници цошто да полдчатъ вообще вси мои подданници сичко праведно добро, и че отъ сенова на тамъ цѣ пазимъ и цѣ испытѣвамъ тайнш и твнш сичко не цо цо става, за това се и надамъ че и мои

прислѣжници цѣ да положатъ пристойно прилѣжаніе и радѣнѣ въ това начало.

“Когато первш пристигнахъме во Адрианополь надчихъме: че да стане Марица рѣка корабоплѣвна леснш и да се очисти и направи пристань (лиманъ) Внесскій цѣ да стане премногѣ полезно почти на сички жители Вврпейскїа Тѣркіи, за това и заповѣдахъме да се опредѣлатъ довольни количества (сѣмш) отъ царска ни тарапхана и да сеначне това дѣло и да се свѣрши; така като сенадчихъ че таможна (тюрѣкѣ) Адрианопольска є голема досада на свѣта заповѣдахъ да се отдигне отъ тамш така каквото въ Рѣшчѣкѣ и Свищовѣ, споредъ прошеніе моихъ подданникъ.

“Понеже се извѣстихъ че таможны Прѣски, Іконійски и Токатски, кои сначала бѣха малы, а споредъ новыи уставъ пристигнаха да са повредительны на тамошны жители, и че не можатъ да са соразмѣрны сосъ дрѣги страны, тѣа таможны нека се отдигнатъ непосредственнш отъ тѣа горереченны три градове.

“При това оцѣ сначала є доказано и утверждено че законни плащанѣта и хти са пски, кои се плащатъ въ нѣкои области за оніа неща цо са за пденѣ и храна наносатъ различны убытоцы и повреды и на кормленіе (храна) животныхъ и на кѣпечество подданниковъ моихъ, а наипаче предъ отшествіе мое бѣхъме дали нѣкои заповѣди за това на нашы прислѣжници, и сега въ наше пѣтешествованіе удостовѣренїа и доказательства увѣрихъ ны добре за онова кое по напрѣшъ надчихъме; за това нека є вѣстїно на сички отъ днесъ и твнш че тїа законни плащанѣта прѣставатъ конечнш и отдигнѣватсе отъ первш Марта слѣддующаго года.

“Сосъ големо благодареніе видохъ успѣхи нѣкои, земледѣльны и кѣпечески въ тїа мѣста чрезъ кои заминахъ, и доказательны примѣрш, благодарны и спокойны цо иматъ жители, но тревѣватъ обаче оцѣ нѣкои мѣрш и средства, за да се соверши точнш това благополдчіе и политичесество, кои цѣ ви обавимъ слѣдственнш єдно по єдно, и понеже, каквото знатѣе доврѣ политичесество (просвѣщеніе) державно и покой вѣсхъ моихъ покорникъ є най перѣвїишій предметъ на мои желанїа надамсе че цѣ положите и споредъ това да направите тѣа сѣща

ревность, кои и въ други работы покажутъ.

“Ониа воинства, що са опредѣлены въ области державны за да чьватъ и сохраняватъ всяко благочиніе, не са добре расположенни, нито са пакъ въ докольно число, за това и искамъ да прѣимате немедленнѡ (незабавнѡ) потребны мѣры и средства, за да утвърдите точно безопасность за сека область.

“Во область сулистрѡ нападна сѣрцевеліе на волове и кравш, и много множество отъ тѣхъ развалихасе, за това и тамошни жители иматъ нѣжда за помощь, и требѡ да совземете попеченіе и грижа да ги пристигнете съгъ нѣкоа пристойна помощь.

“Знаете твърде добре колькѡто желаемъ да видимъ скорый успѣхъ за общо ученіе и просвѣщеніе жителей моея державы, и понеже намѣрихъ благословно да се не продължава многѡ время за това предпочтенно дѣло и преполздно, поспѣшите отъ днесъ незабавнѡ, и направете пристойнѡ съвѣтъ, кой да поеме това попеченіе и грижа и да расположи устройство за скорый успѣхъ сея вѣщественна вѣтки.

“Дано Высочайшій помагъ секога на Ония, кои се приносятъ и содѣйствѣватъ согласнѡ съгъ наше любовправедное намѣреніе.” (Превд. Телегр.)

(Изъ Ямалюія).

СОВѢТЪ за постановленіе училищное.

За вышереченное нослѣдно царское повелѣніе непосредственнѡ сочиниса совѣтъ прѣсвѣщеніа общагѡ отъ прислужни лицъ, най политични и прѣсвѣщенни; мѣжъ значительны за тѣхно ученіе и прѣсвѣщеніе, кои са се воспитали у Виршна и познаватъ точное происхожденіе сея благодѣанна вѣтки.

Той совѣтъ се нарече: Мецлиси Меарифъ Укѡмѣ. На тоа совѣтъъ накладытель є негово прѣсвѣщеніе Решитъ паша и Рафаатъ паша; прѣдсѣдатель є нег. прѣвсѡх. военачальникъ Вминъ паша; членове совѣтъли са нег. прѣвсѡх. прѣсвѣщеніа: Всагъ Вфентіа салтъ Ахитъ ефентіа, Или ефентіа, Фбатъ ефентіа, Мдтерци мѡ Мехеметъ паша; а писарь Рицай ефентіа.

Той совѣтъ наче свои дѣйствіа: въ первый соворъ совзеха намѣреніе да направатъ єдно средоточное училище въ К. градъ, па-

кова пространо, што да собира по крайней мѣрѣ дѣтъ тысячъ учениковъ. слѣдственнѡ ще се построатъ пять средоточни училища или панепістими въ прѣвенствѡющіи градове у пять големы области державны, за да управлѣватъ ониа училища що се намѣрѣватъ на днешній день и що ще да се направатъ слѣдственнѡ въ градища и села.

Четверодѣтно рожденіе. — Ница (сиромашинка) нѣкоа жена въ Лондинъ роди на 18-ый Майа чѣтъри дѣца живи, кои, вси и чѣтъри така какнѡто и майка ими, бѣха здрави, и послѣ отъ това, като ги кръстиха, наименоваха ги: Матѣя, Марка, дѣка, Іваннѡ.

Царица Влисавета (ако є мнѣніе точно) во єдна царска лѡчка (каикъ) правеше расхѡдъ въ морѣ. Врема окаче бѣше облачно, и готово за вѣра морскаа. Корабленачальникъ искаше да се върне, но самодержица се намѣрѣваше во опорно мнѣніе и заповѣдваше мѡ да послѣдѡва нейно намѣреніе и да падѡ. Корабленачальникъ като гледаше отъ єдна страна че самодержица иска да стане нейна вола, а отъ друга время страшно и вѣдственнѡ, рече и съгъ жестокѡ спосокъ: “царице, сѣди доле; заповѣдвайте, кагато си на твоей престолѣ, а тѣка въ таа лѡчка заповѣдѡвамъ азъ.”

Вѡкамъ като се бѣха въртали и пристигнали при брегъ, єто, єдна силна вѣра морска и вѣрѡшка вѣтрѣнна стана внезапнѡ и много множество кораклей въ морѣ потопи. Самодержица като отиде во своені палатѣ, заповѣда веднага да стане повышеніе на лѡтконачальника, прикани го, преврѣчи мѡ грамота, саморѣчнѡ писана, и рече мѡ: “прѣтелею, смѣслихъ че самъ госпожа морскаа, но заковарихъ че самъ такѡва чрезъ чиновницѡ такѡва, какнѡто си тѡ.”

Точна похвала.

Дсгѣто не си стѣнилъ во гробъ, никогда да не очеквашъ похвала безъ зависть. Почести, кои се вѡватъ на славны мѣртовцы, они са самѡ несмѣшаны съгъ зависть; за что є ониа що живѡватъ милѡватъ мѣртовцы, а милостъ и зависть, какнѡто древянное мѡсло и оцѣтъ, никогашъ не се смѣшаватъ.

ЗА ПРАВЕДНО УПРАВЛЕНІЕ.

Отъ това живописаніе що гледашъ тѣка може да се научи секій и да се увѣри, че едно праведно управленіе и добро наставленіе направѣва да живеатъ въ миръ и любовь не самъ человекъ словесни, но и безсловесни животни, скотове и пильцы, кои иматъ природна противоположность помеждѣси, сир. природнѣ са непріатели едно на друго; а едно праведно и мудро правленіе прави ги да живеатъ въ любовь както отъ една майка рождени и благотроенѣ воспитани.

Като пригледне нѣкой въ преніа и каранѣта, кои ставатъ помеждѣ съсѣдницѣ и ближнѣ (комшіи), казѣва и говори: толькѣва мѣже, толькѣва женѣ, съсѣ толькѣва противнѣ природности и несогласеніа, не можатъ никога да са мирни и во своеси добро согласни. Единъ домакинъ и отецъ, кой има семейство (Фамиліа) големо, а зло управително, вѣка: какво ще е възможно да се не бѣятъ и да се не бѣхатъ помеждѣси дѣца ми, като имъ е дала таа сама природность толькѣва противоположнѣ и несогласнѣ склонности? Единъ учитель разлютенъ и раздраженъ за непостоянства ученически, вѣка: толькѣва дѣца, отъ толькѣва многѣ съсѣдницѣ, различнѣ, толькѣва неприлѣжни и нерадливи, толькѣва безчинни и непостояни, толькѣва злонаравни и зле навъкновени, толькѣва непослушливи, какво можемъ азъ вѣднѣи да ги научимъ и наставимъ въ прилѣжаніе, и радѣнѣ, въ благочиніе и постоянство, въ благонаравіе и добро обѣкновеніе, въ послушаніе и поко-

реніе, безъ гнѣвъ и безъ укореніе, и да ги не бѣемъ каквото и гдѣто се слѣчи?

Въ сички тѣа извиненіа, оплакѣванѣта, и мѣчни недоумѣніа що иматъ тѣа неискѣнни воспитатели и наставницѣ, отѣтѣствѣва съсѣ молчаливо благорѣчіе и благоглаголаніе това живописаніе, кое изображава различни животни и пильцы, — и кое не е нѣкое мечтаніе и приказка преправена, но представленіе дѣйствително и истинно. На единъ мостъ въ Лондинъ градъ може секій да види клѣтка (къмашъ), въ коа живеатъ четвероножни и птицѣ, и кои се виждатъ въ това горе живописаніе. Онѣи що е собралъ тѣа животни и що ги е воспиталъ, казѣва: че презъ двадесатъ почти годинъ занимавасе и упражнявасе въ това дѣло, за да воспитава и храни животни споредъ тѣхна склонность противни и природнѣ несогласни, до толькѣва ги навъкна, што да живеатъ заеднѣ съсѣ пріательство и любовь. И това негово дѣло и время не стана напразнѣ! Какво увѣрително побченіе и най полезно наставленіе не пріаха мнозина вмѣстѣ мала нѣкоа заплаца, що плащаха да гледатъ това пречѣдно совѣкѣпленіе и заеднѣ воспитаніе и хранѣнѣ! Какви впечатлѣніа и вкорененіа полезни не имъ направи това зрѣніе и гледанѣ за пречѣдни произведеніа въ дѣйствіе що ставатъ отъ едно кротко управленіе и милостиво, — когато видоха че са заеднѣ вѣтка (мачка), мышъ, соколъ, залкъ, прасѣ Индійско, нещница сова, голѣвъ, рѣкаръ, и вѣрпте, и че се радѣва секо отъ своеси содрѣжницѣ, и отъ тѣхно равнѣспо-

соконо воспитаніе и животъ, — нито онѣа що бѣха немощни да се болятъ отъ сильни, нито пакъ сильни да насилюватъ и да повреждаватъ своиси сосѣдницѣ! Не е возможно да представи челоуѣкъ примѣръ любезный по благоуденъ и по драгъ отъ тоа що се представлава и показъва тѣка, — гдѣто гледа че заакъ и голубъ сосѣа играчка се боратъ за една клечица листовѣа, полезна за гнѣздо имъ, — гдѣто врапче безъ страхъ стапа на глава некога на котка, каквото се и вижда, а некога на глава ношницѣа сова, кои мѣ са и една и дрѣга природны непріатели, — и гдѣто играатъ и тѣрчатъ на около мышки безъ никаковъ страхъ нито ѿ котка, нито отъ ношницѣа сова, нито отъ сокола!

Сверши той челоуѣкъ това чѣдесно дѣло така: первѣ и первѣа хранѣше тѣа животни добре; и вторѣа, навъкънѣваше ги оше като бѣха тѣврѣе малки да живеатъ едно сосѣа дрѣго заеднѣа и заеднѣа да падатъ. Сичко нещѣо що дѣйствѣвахѣа и правѣха тѣа животни и сильни и слакии все ставаше въ тѣа клѣтка, въ коа ги наставлаваше онѣа челоуѣкъ и учеше. И совсемъ що оставлаше некогашъ да излава на вонъ онѣа стара и надмѣнна котка; но като походеше мало нещѣо на вонъ по онѣа мостъ, вѣщѣаше пакъ во своаи обитальницѣа, при своаи дрѣжина и сосѣдницѣа.

Въшереченный примѣръ за праведное управление побъава секого, кой поима да е управитель на какво да бѣа было дѣло и служба.

ПОЛЪЗѢА ОТЪ НЕПРІАТЕЛИ.

Не требъва да сме совсемъ нечувствительни и да не усещаме сичко нещѣо що мыслатъ и говоратъ за насъ дрѣги хора, а най повече требъва да усещаме тѣврѣе добре онѣа обличеніа и рѣги (клеветы) що ставатъ отъ нашы непріатели. Непритель отъ негово зломышленіе говори обличеніа и клеветы колькѣто сака; но тѣа ставатъ пѣвни, като се испытатъ. И ако е негово обличеніе истинно, познаваме отъ това наша погрѣшность, и тогава това обличеніе става намъ добротвореніе. Онѣа кой нема непріатели требъва да има истинны пріатели; и пакъ онѣа кой нема такъва пріатели, не требъва да мѣ се вижда зле че има противницѣа и непріатели; защото тѣхно обличеніе ще го

пользѣва какъ примѣръ исправительный. Пріатели, казъва единъ нравственный учитель, ублажаватъ ны некогашъ и галатъ така каквото наше сърце. Тѣа или негледатъ наши престѣпленіа и погрѣшности, или ги употреблаватъ така и молчатъ, што да не пригледнеме никакъ на тѣхъ и да ги усетиме. Но онѣа що не ни е притель, истѣрѣдѣва съ чѣтыри очи и испытѣва точно, открѣва и представлава на свѣтъа сички нашы погрѣшки и нашы недостатѣа; а некогашъ съ негово лѣкѣство и зломышленіе прави ги многѣа по големи и умножава ги двойнѣа и тройнѣа. Притель умножава добротѣтели челоуѣкъа, а непритель прегрѣшеніа. Но кой е разѣменъ може да се пользѣва и отъ одного и отъ дрѣгого, като се чѣва да исправи прегрѣшеніа си. Пѣстархъ, люкомѣдршъ списѣа едно обзорѣніе за пользѣа, колькѣто челоуѣкъа може да прима отъ своаи непріатели; и помеждѣа дрѣги добры плодове (рѣжбы) що происхождатъ отъ вражда (дѣшманликъ) воспоминава тѣа, по осокнѣа и пристойнѣа, сир. че отъ обличеніа и клеветы враждебны гледаме какъ въ зерцало (огледало) сичко нещѣо що имаме своаи зло и недостатѣа дѣла, открѣваме и намѣрѣваме нѣкои нечистѣа (лекѣта) и недостатѣа въ нашы постѣпоѣа, въ наши поведеніа и въ нашы разговорки, кои никога не можеме да пригледаме и да усетиме безъ тѣа враждебна помощъ що става отъ тѣа злодѣвны и зломысленны учителя.

Требъва да има челоуѣкъа или жестоки непріатели, или искренны дрѣзѣа (пріатели), тѣа така да стапа на право.

Многѣа колѣзѣни, ако не приматъ природно исцѣленіе, требъватъ пристойни лѣкарѣства.

Никой не е длѣженъ да се надчи и да познава сичко нещѣо; това е невозможно. Секѣа е оваче длѣженъ да се старѣе и да улѣчшава (удобрава) своаи дрѣхъ; защото инакъ остава както неплодна пѣстына, или както една дѣбрава пѣлана отъ глогѣе трѣвѣа. Невѣжество точно сир. совершенно незнаанѣа и прѣлѣсти безпрѣдѣльны и многочисленны покрѣватъ и помрачаватъ онѣа умъ, кой е совсемъ немаренъ и недѣлченъ, недобренъ сир. и недченъ.

РИМСКИ ИМПЕРАТОРИ.

		Предъ	Хр.
18ти Кесарь властвѣва	лѣта	14	44
Октавій догдѣ не беше ивѣдѣта „	„	12	27
Ивѣдѣтъ като стана властвѣва „	„	44	
		По	Хр.
Тіверій „ „	„	26	37
Гай (Калигѣла) „ „	„	4	41
Клавдій 4-ый „ „	„	15	56
Неронъ „ „	„	12	68
Галба „ мѣсацъ	7		
Отонъ „ „	3	69	
Вителій „ „	8		
Веспасіанъ „ лѣта	10	79	
Титъ „ „	3	81	
Домітіанъ „ „	15	96	
Нерѣа Слав. „ мѣсацъ	16		
Траянъ „ лѣта	20	117	
Адріанъ Блій „ „	21	138	
Титъ Антоній Благоч. „ „	22	160	
Маркъ Авр. Антонинъ „ „	19	180	
Комодъ Марковъ „ „	13	193	
Пертінаксъ „ мѣсацъ	3		
Сидій Іуліанъ „ „	5		
Северъ „ лѣта	18	211	
Баракалла „ „	6	217	
Макрיןъ Готѣ. „ мѣсацъ	14	218	
Ніогавалъ „ лѣта	4	222	
Александръ Северъ „ „	14	236	
Максімінъ Готѣ. „ „	1	237	
И Балбінъ „ „	1	238	
Гордіанъ „ „	6	244	
Філіппъ Арав. „ „	5	249	
Децій Готѣ. „ „	2	251	
Галаъ „ „	2	253	
Вмілій „ „	1	254	
Валеріанъ „ „	6	260	
Галаіенъ „ „	8	263	
Клавдій В. Дарданинъ „ „	2	270	
Аврліанъ Слав. „ „	5	275	
Тацитъ „ „	1	276	
Флврій „ мѣсацъ	2		
Пробъ Слав. „ лѣта	6	282	
Каръ, Каринъ, Нѣмеріанъ „ „	2	284	
Диоклитіанъ Слав. „ „	21	305	
Максіміанъ „ „	19	305	
Константій „ „	13	305	
Галлерій „ „	18	310	
Северій „ „	1	306	
Максіминъ „ „	7	313	
Максенцій „ „	6	312	
Дикинній „ „	16	323	

СЛАВЕНСКА ДРЕВНОСТЬ.

(Продолженіе отъ 60-га стр.)

На 230-е лѣто предъ Х., въ това время, като распространиваха тогавашни Римляне своя сила посекаде, поревнѣваха и Иллирія (Далматія) да придобѣатъ подъ своя власть. Намѣриха причина, че ужъ нѣхни търговци не са мирни отъ тѣхъ Иллирици, и Ядрѣанъ, тѣ имѣха цара Ягрона, силнѣиша паче всѣхъ и мѣжественѣиша. Но беше умрѣлъ, и за наследника си беше оставилъ своеси малко дѣте именѣмо Пиній. На негово мѣсто майка мѣ тогава управлаваше, именѣма Гевта. Като дойдоха прочее Римски посланници при нея, и представиха основа, за кое бѣха дошли, тѣ имѣ отговори, че Иллирици и Ядрѣане не са обикновени да имѣ заповѣдѣватъ Римляне. Тѣ тогава посланници изговориха и дослани рѣчи, за кои се разгнѣва Гевта, и заповѣда веднага да накажатъ со съ смѣрть тогова, кой и изговори такъва горделивъ рѣчи, и сички дрѣги да тѣратъ въ темница, и со съ оный корабль що бѣха дашли заповѣда да го изгоратъ. Римляне, като се надѣиха за това, веднага се придготовиха да идатъ да а вѣдатъ. Я Гевта испроводи тѣ имѣ представлаваше онаа причина: защото направи сиртова жестоко дѣло, и казѣваше че това дѣло стана отъ нейны челоѣци, а не отъ нейна волѣ. Я тѣхъ (Римляне) испратиха тогава тѣ и искаха да имѣ прати онаа челоѣци кои са причинно дѣло; но тѣ неща на това да склони. На 229-е лѣто, Гевта беше испроводила морское ополченіе во Юнійско море около Корѣдѣ близъ и имаше тамъ сраженіе со съ Яѣнианъ и Етоліанъ, овлада островъ Кѣрсолія, и остави тамъ стража, на коѣ беше начальникъ Димитрій отъ Ядрѣатически островъ. Въ това время пристигнаха Римски корабли двесте. А той Димитрій превърнасе отъ Римляны и предаде на тѣхъ, кои веднага овладаха тоѣ островъ. За да возблагодарятъ Димитрія обрекоха мѣ се да мѣ дадатъ сички онаа мѣста що ще овладатъ во Иллирія. Като поче пролѣтъ, и Гевта като гледаше това ненаданно приключеніе, испрати посланници въ Римъ за да проси миръ. Тѣ се обѣща да не прави така какъто нейнъ мѣжъ † Агронъ, нито да послѣдѣва на неговъ стѣзъ (стѣпки). Согласиха прочее миръ, като и зе-

маха сички почти острови, и поставиха да царства снъз военъ Пиней отъ Димитрія управлаемъ. Въ това время Римляне вселихасе во Илурийско море, то естъ Юнійско, и сега первъ союзъ Бланинъ направиха союзничество, като ги освободиха отъ Илурийско нападеніе и насилванѣ, кое ги беше уплашило на онова время многъ. Въ разстояніе седмъ години голема потеря пострадаха славянскій народи: Римляне имъ овладяха Теламонъ градъ и Миланъ; и на 221-е, овладяха Истрия Илурийска, гдѣто е Тергестъ (Торговъ-гостъ), така отъ Альпински горш дори до Адриатическо море сичка Италия падна подъ Римска власть. На 219-е лѣто, виждасе че въшереченный Димитрій да е овладялъ пакъ тѣхны си островы. За това въ таа година устремихасе пакъ на тѣх островы Римляне: бяхасе зле союзъ Илурицъ и нагнаху имъ, а Димитрій привѣгна при Македонскаго цара, и Илурия се пскори на Римски законъ. Но младый Пиней остана на столицина Илурийска съ майка си Тевта. На 200-е лѣто, Плевратъ снъз скердилита цара Илурийскаго, и като снъз донгара Кназа Дарданійскаго, соединихасе союзъ Римляны на противъ Македонскаго цара Філіппа.

БОИНЫ (Бойи, Boiens).

(За тѣх Бойны е големо составаніе и разногласіе междъ повѣствователи, въ кои племена сир. принадлежи тей древный народъ Бойевъ; но отъ самое звѣченіе: Бойны, гивно става отъ славянска рѣчь: бой, че се приспособава на славянско наипаче племя нежели на дрѣго. За това увѣреніе сир. че са Бойны славянскій народъ може да види секой доказательство подробно въ сборникъ Н. В. Савельева-Ростиславича отъ 101-104 стр. издавъ въ Санкт-Петербургъ на 1845-е лѣто.)

На 197-е лѣто предъ Рожд. Христова, Бойны се ставиха союзъ Цыноманъ (сеноменов) и союзъ Инсберъ на противъ Римлянъ: но разбихасе отъ тѣхъ. Первенствующій градъ Бойнскій беше тогава: Вононія. Въ тоа бой Инсберъ весьма голема и конечна потеря отъ Римлянъ пострадаха. Все тѣхнїи гра-

† Тѣх се вижда че Ягронъ е бвлъ противъ Римлянъ, но Римско повѣствованіе не представлява дрѣго, галш онска, кое за Римска глава взирае, описва и казва.

дове подъ римска власть паднаха. На 196-е, Бойны се биха союзъ Римлянъ, и голема имъ погивель нанесоху; во вторый обаче бой едно многомножественно число воинъ избивиха: пять-стотинъ хорѣговъ, четыре-стотинъ и тридесать и две кола: едно много множество цѣпей (синджире) златныхъ; сичко войско имъ се оплѣни, и двадесать крепости (калета) имъ се овладяха. На 193-е, големо и кровопролитно сраженіе стана междъ Бойны и Римлянъ. По това послѣ Римляне имъ овладяха многъ мѣста; а Бойны въ това время бяхасе скршли во едни тѣсни мѣста, чрезъ кои, като щѣх Римляне да прейдатъ, да ги истрепатъ; но тѣх усетиша това тѣхно намѣреніе: отъ дрѣго мѣсто прейдоха и ненаданны нападнаха на тѣхъ; четиренадесать тысящъ воинъ избиха имъ, повече отъ една тыс. Заробиха двесте и дванадесать хорѣговъ имъ земаха, и шесть-десать и три кола. Въ таа сѣца година Инсберяне пострадаха отъ Римлянъ, и нѣком часть отъ Бойны покори имъ се. На 191-е, Бойны се биха пакъ союзъ Римлянъ и голема потеря пострадаха повѣжденнїи. На 187-е, Инсберяне, като имаха непрестанны бой союзъ Римлянъ, и като живяха всегда въ планински мѣста, лѣси, дѣрвья, одолжихасе сега да слезнатъ въ поле да сѣдатъ и да си предадатъ свои оръжія та така въ миръ да живеатъ. На 186-е, Инсберяне се биха союзъ Римлянъ, и въ тѣсни планински мѣста избиха четири тысящъ Римлянъ; земаха имъ многъ хорѣговъ, и много множество оръжей. На 184-е, Галле прейдоха Альпински планины, и населихасе у Венетія; но на 183-е, Римляне ги испадиха отъ тамъ, и вселиху по нейни мѣста Латинъ. На 181-е, Инсберяне, утѣсеннїи отъ Римлянъ, просиха имъ миръ и полбчиха го. На 180-е, Римляне ги преселиха семейственнъ въ Samenъ (Samniam).

Въ това время, Римляне като бѣх умножили своаи сила и распространиваху а по секаде не оставиха мирна и Илурийска власть, коа на онова время имаше Мусія, Дакія, Паннонїа, Дарданїа, Далматїа, и сички сегашны Юнійски островы, гдѣто е Корфусъ и пр. Испроводиха Римски посланницъ на Гентїа, цара Илурийскаго да мѣ се плачатъ че нематъ ужъ отъ негови хора миръ нито по море нито по сѣхо. Той имъ испрати свои си посланницъ да отложи тѣхъ вѣтъ пристойна причина оплакванѣта нѣхнїи,

и да ги утѣри че Іллуриѣ не имъ праватъ никакви досажденія, и че отъ сичко дръго предпочитатъ мира съ сички нѣхны клѣжны сосѣдницѣ. На 178-е, пострадаха отъ Римляны и онѣ славянскіи народи що бѣха во Істріа (Островина). Істріа е область Італійска въ дѣржава Венетійска; нейни первенствѣющіи градове са: Пора, Парентъ (Ragnum Parenzo), Тергенъ (Торгъгостъ). Істране имъ се противиха съ голема успѣхъ: развалиха имъ и разграбиха сичко войско и конечнѣ го распраснаха. Но Істрийскій царь Ыпдлонъ или Ыпднокъ вмѣстѣ да има кодрость и въздържаніе, той се предаде на пѣнѣ, кое бѣше овладѣла отъ римско войство и станъ; така а вси почти Істране. Това, като спазиха Римляне, нападнаха на нѣхъ, и развалиха ги погибельнѣ: Ыпдлонъ едва възмѣже да отбѣгне съ конаси. На 177-е, Римляне ги насалиха съ голема сила, и като ги осадиха во Несартіа градъ, утѣсниха ги тѣрде злѣ, што, като виде Царь Істрианскій Ыпдлонъ че нема извава, утѣпасе самъ съ своаси саблѣ, и тогава вси Істране паднаха подъ римска власть, и голема жестокость отъ Римляны претърпѣха. Въ това сѣщо время или по правилнѣ на 176-е, и Дигбре (на днешній дѣнь Бошинацъ) пострадаха таа сѣща жестокость; и на 173-е, като се виха съ Римляны, пакъ повѣждени станаха. Тѣа владѣтели Римляне не оставиха никого да живее въ мирѣ. На 171-е, бѣха въздвигнали кой на противъ Персеа цара Македонскаго. Той испроводи на Гентіа цара Іллурийскаго да мѣ иска помощь; Гентій отвѣсти че съ сичка си ревность желѣе да мѣ исполни онова що проси, но нема сребренно средство да свѣрши онова що вирае на негова помощь. Персей испрати вторично да мѣ проси помощь, но тоа сѣщій отвѣтъ пакъ прѣа. Той Персей, като не бѣха го притиснали, сир не бѣха дошли Римляне още на той часъ да го вѣатъ, той на 169-е устремисе на противъ Іллуриѣ осадн градъ Юскана и овлада го. Современнѣ испроводи на Гентіа цара, за да го принѣди да мѣ стане союзникъ и помощникъ. Посланицы неговн чрезъ горы скорды пристигнаха въ скодра. Царь Гентій бѣше тогава въ Лиссъ градъ. Тамъ прѣима тѣа Персеевъ посланицы съ голема дѣпломатика: почте ги съ челоуѣколюбезно страннопрѣимство. Я като мѣ представиха онова за кое бѣха дошли, той

имъ тогава отговори: азъ ви казахъ двапати че безъ сребро и злато не се свѣршва нищо, и тѣа тогава съ тоа отвѣтъ на задъ се върнаха, и сичко на Персеа извѣстиха. На 168-е лѣто, като виде Персей че Римска сила се устремн голема на него, той тогава испроводи во Іллуриѣ на Гентіа цара, и обѣщаваше мѣ се да мѣ даде триста таланты сребренъ (300,000 écus), за да мѣ дойде на помощь. Той се тогава обѣща да мѣ помогне, совѣтѣдваше го какви средства да употребатъ, та да можатъ совокѣпнѣ да се противатъ на Римляны, испроводи современнѣ неговн челоуѣцы да прѣиматъ онѣа сребреницѣ що се обѣща да мѣ даде. Сѣтидоха тѣа посланицы въ Пелла градъ (Вѣла), прѣимаха ги и тѣриха въ ковчегъ подъ печатомъ срекролюбивна обаче страсть направи Персеа да се подметне и да ги не испрати. Въ това сѣщо время нападнаха Римляне во Іллуриѣ ненаданнѣ, овладаха многѣ градища, кои, като гледаха че нематъ никакво придоготовленіе за бой и за противленіе, предавахасе сами, и така почти вса Іллуриѣ покориха Римляне и овладаха. Гентій бѣше тогава въ скодра, кой като се покори и предаде на Римляны, заведоха го въ Римъ заеднѣ съ сичко мѣ семейство. Въ таа сѣща година и сичка Македоніа тѣа тогава сильни Римляне овладаха и подъ нѣхна власть покориха.

БЫСТРАНЕ (Бастарне).

Быстране, или по обикновенію, Бастарне, кои сѣдѣха при устѣ Корсѣенско (Дѣпрско), и кои, като бѣха приканени отъ Філіппа, отца Персеева, на 179-е лѣто прѣдъ Р. Хрѣстово, прѣйдоха Дѣнавъ, и на 176-е, вселихасе въ Дарданіа, гдѣто е сега Юскіупъ и пр. и гдѣто голема повреда пострада тогава дарданскій народъ отъ тѣхъ; но като бѣше умрѣлъ Філіппъ, и като немаха отъ Персеа сѣна мѣ никаковъ прѣимственнѣ обрѣзъ и прѣятельнѣ, бѣхасе върнали во своаси. Но сега на 168-е, прѣйдоха пакъ Дѣнавъ съ десѣтъ тысяцъ коноѣздѣцѣ, и толкъва пѣшакъ, и дойдоха на помощь Персеева. Но той срекролюбивъ Персей неща да ги прѣима; зашто мѣ искаха секій коноѣздѣцъ да има заплаѣта по десѣтъ частицъ златнѣ, и секій пѣшакъ по пѣтъ часъ златнѣ, а тѣхенъ генералнѣ една тысяца да зима такъва златнѣ частицъ.

За тѣхъ Бастарны, казѣватъ, да са сѣдели по прегове Ворусѣенски, сир. Около Ворусѣенъ рѣка, на днешній день называема Днѣпръ. Тои народъ не є вылъ надченъ и навшкновенъ нито да оре, нито жива стока да чѣва и да пасе. нито тѣрговїа да прави: той є ималъ свое препитанїе отъ вой, гдѣто чѣше вой идеше тамъ да се прифане при оныа, кои мѣ плащатъ. Тїа человекѣш бѣха тѣломъ прецдани, способни спередъ сички обѣченїа тѣлесни, искѣсни во орѣжїа, надмѣнни, и дерзостни со съ мѣжественни и страшни отговорѣванѣта. Тїа народи, като ги не приїмѣ Персей, върнахасе на диръ, но посички мѣста въ Фракія гдѣто преминаха разграбиха ги и опѣстошиха. Казѣватъ нѣкои че тїа народи са кѣли Галле, но около Ворусѣенъ рѣка никой повѣствователь не wspomena че са сѣдели тамъ Галле. Отъ самое наименованїе: Бѣ страна не познаватсе какви са и кои.

На 167-е лѣто, Римляне оставиха Іллуриа да є свобода, со съ соглашенїе да послѣдѣва тѣхны законъ: гдѣто имаха оставенъ стражы от дигнаха ги и от тѣрagnaха, и сичка Іллуриа раздѣлиха на три части. секода часть имаше обѣш свои си совѣтницѣ и свои сѣдїи. Таа обаче свобода не дѣржа повече отъ 7 годинъ; защото на 160-е лѣто, Далмате и Іллурицѣ големо насилїе пострадаха отъ Римляны и голема потеря претѣрпѣха отъ тѣхъ: Трава градъ имъ се совсемъ разори и опѣстоши. Бихасе тѣрде зле въ дельмина при дринъ рѣка (въ Босна), покѣдихасе така, каквото и Іллурицѣ. Отъ 26 годинъ послѣ, сир. на 134-е, Ірдіане (Ardiens), народъ во Іллуриа, пострадаха многъ отъ Римляны, и покориша имъ се. Той народъ бѣше многъ трѣдолюбивъ и земледѣлецъ. Така пострадаха на 128-е, и Жапозе (Jarodes). Тїа бѣха народъ Іллурийскїй, кой сѣдѣше близъ при Кроатїа, междъ савва рѣка и Адриатическо море. На 125-е, Саллѣе (Salluviens, Salvi Salluvii) се бѣха со съ Римляны. За тѣхъ Саллѣвѣ (правильнѣ славяны) нѣкои списатели казѣватъ да происхождатъ отъ дигрскїй народъ. На 123-е, големо озловленїе пострада той славенскїй народъ: Римляне го изгнаха изъ сички страны, шо бѣха междъ Марсилїа и Італїа. На 122-е, Тевтомалъ градъ саллѣвѣвѣ привѣгна при Аллоброжѣ (Allobroges): и Битѣитъ, царь Ирвенскїй, кой привираше во свои державы тѣхъ привѣ

жницѣ Саллѣвѣ (Славенѣ), на 121-е, бихасе многъ со съ Римляны, и многъ потерш пострадаха отъ тѣхъ.

Слѣдѣва.

СМИРНА.

Смирна градъ догадательнѣш видѣсе да има поселенїе отъ Афиняны, каквото се види и въ тѣхъ два стїхове:

“Μέτερος γὰρ ἔχεινος ὁ χρύσεος ἦν πολίτης.
“Ἐπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἀποκίσμεν. ,,

Смирнейскїи жители оше сначала се показаха благородни, великодѣшни и за мѣдрость и ученїе благосклони и тепли ревнители; за това Смирна издаде такыя славны и похвалны отрасли и вѣтви, кои слави и хвали весь мїръ. Смирна се слави колькѣто за свои церковны отрасли, каквото за св. ап. Полкарпа, Вѣкола и пр. колькѣто повече и за свои мѣдрш и ученш вѣтви, каквото за Ікесїа, Іасона, Врмогена, Іаτροдѣра, Янѣфона, Стефана, Віона и пр. и пр. а най повече за презнамѣнитого и преславнаго стїхотворца и мѣдраго Смира. Смирняне на онова старо и первоси время показаха довольно великодѣшиє на противъ своихъ со сѣдниковъ Волїанъ: Освободихасе отъ тѣхна неправда. и со единихасе со съ Іонш; и така отъ Вольска область, Смирна стана Іонїйска. Казѣва Стравонъ землеописатель, колькѣто добра и преводѣлѣнна бѣше стара Смирна (градъ), што се вореха за неа тїа два народи: Волїйскїй и Іонїйскїй, както за прекрасна дѣвойка.

Смирняне предъ Іудїйско нападенїе бѣха пристигнали на големо богатство, а слѣдовательнѣш бѣхасе вдали, каквото страда тѣ сички големи градове, въ пышность (великолѣпїе) въ довольствїе и увеселенїе; за това и не можеха да се противатъ на Іудяны, кои имъ разориха Смирна и разграбиха. Стравонъ и Павсанїй увѣрѣватъ Смирняне да са сѣдели во окрестни (околнї) мѣста четвѣрстотинъ годинъ; вѣроатнѣш гдѣто є сега Вѣрнова со съ превесели полета благоплодни; Нарликъ село со съ превозовильныя нарѣ (гранатовыя яблѣки); Хациларъ со съ плодородни маслични дрѣвеса; Вѣнарѣши со съ свои кѣстры и стѣкленныя воды; Кокаѣца и Бѣца со съ мѣстоположенїа высоки и прѣрадостны

взоры гледанѣта; себдикіой сосъ цвѣтно-носны и превеселы холмове и полета. Но со-всемъ що са жевелли распръснати въ тѣа мѣста, кои єдно отъ дрѣго немаѣтъ повече отъ три часове разстоаніе, а помеждѣси почти єдинъ и половинъ часъ, имали са обаче совершенно согласіе и єдиномысліе. Великій Александръ Македонскій като возвыси свои повѣдоносны хорѣбъи во Ясіа, почте благородіе смиренско, направи смирна отъвѣде Мелита рѣка близъ при бани Артемѣдски (Халка-вѣнаръ), собра сички распръснати смирнаны и всели ги въ смирна градъ. После споредъ нѣкое прореченіе, каквото се види въ тѣа два стѣхове:

“Τριστάλαρες κείνοι καὶ τετράκις ἄνδρες ἔσονται.
“Οἱ Πάγον οἰκήσουσι κέρην ἱερῆτο Μέλητος.”

прейдоха смирнаны Мелита рѣка (Кемеръ кюпрѣ), и населихасе гдѣто є на днешній день смирна. Смирна се нарече тогава митрополіа Іонійска: въ неа сѣдеше Антигонъ, кой управлаваше сичка мала Ясіа. На онѣа времена смирна беше пристигнала на голема степенъ: имаше храмове, училища за секакви высокодмни ученія; имаше бани, больницы, книгохранилищы, позоры, и многѣ таквѣа преимдщественны неща, што като виде стравоны тоа градъ, принѣдисе да изрече: смирна є превосходна отъ сички въ мала Ясіа градове. Павсаній и той подтверждава това превосходство нейно. Во Ядріаново время казвѣтъ че отъ секаде се стѣрчѣваха и собираха юноши за да се учѣтъ во смиренскы училища. За това се именѣваше: Дѣкрѣва до вогласнаа люкомѣдрѣхъ, Учекное мѣсто Іонійско, Благодатей и Надкъа Окиталище.

Освенъ тѣа свидѣтельства за смиренско преимдщество, смирна има многомножественны подписи за нейно преимдщество и на мраморы, а наипаче на пѣнази (монеты) различны съ разни доказательни за свидѣтельство наименованіа. Все Императори Римскіи имаха смирна на голема честь, за това нейно превосходно тогава преимдщество именѣваха а: Неокоронъ и пр. и пр. И не самъ Римскіи, но сѣдовательны и Константиноградскіи имаха а въ такваа честь и какъто на вторій степенъ отъ Константинь градъ споредъ благочестіе и благородіе. На царствованіе Іеона Мѣдрагѣ Митропо-

ліа смиренска беше междѣ самоглавны называемы Митрополіты; споредъ уставъ самодержца Яндроніка Палеолога старца имаше шесть епископїи: Фокійска, Магнисійска, Илійска, Влазоменска, Архангельска, Петрска.

Въ послѣшній времена на 1084-е лѣто Господне, Цаха, Тѣрчинъ самоглавенъ овлада смирна. На 1097-е, самодержецъ Ілексій Комнинъ прати шѣраси Дѣка Іоанна и испади Цаха. После по нѣкое время Цаха овлада пакъ смирна, но свекоръ мѣ, Сѣлтанъ Вѣліци Яланъ сосъ обманъ утрепа го, и смирна остана на Константиноградска власть. На 1313-е, Яйдинъ, дрѣгій Тѣрчинъ военачальникъ Сѣлтанъ-Османа, овлада Іудіа и пристигна до смирна; а сынъ неговъ Омеръ стана сатрапинъ въ смирна на 1332-е. После отъ десять годинъ, като беше той на вонъ, дойдоха изъ Родосъ островъ воини и овладаха въ смирна приморскаа крѣпость (кале), и именѣваха а: св. Петра. Като се върна Омеръ, не може да ги испади отъ тамъ, но дрѣга часть градска остана подъ власть негова. После отъ єдна година Папа Римскій прати на смирна єдного первосвященника подъ именемъ Патріарха. Но во єдинъ празникъ, като излезнаха онѣа Латїне заєднѣ сосъ Патріарха си за да торжествѣватъ въ тогавашна Митрополійска цѣрква, коа є сега близъ при реченнаа крѣпость, и претворенна въ цаміа, называема: Ісаръ Джаміа, Омеръ се устреми, распръсна ги, и мнозина истрепа и сѣраго Патріарха, облечена во свѣрженны одежды, а дрѣгій шо останаха затворихасе въ онаа крѣпость. Така остана смирна подъ двѣ власти 57 годинъ. Сѣлтанъ Ямратъ 5-ый, вѣсе съ тѣхъ; сынъ неговъ Байазитъ дѣржа смирна чрезъ море во осада (маастре) многѣ время, но не можеха да испадатъ онаа тамъ Латїны. Най после окаче на 1402-е лѣто, сильный Тамерланъ или Темеринъ, въ четырнадцать дѣна овлада смирна, изгуби мнозина, изгори къщы, разори многѣ тозиданїа и таа сѣща крѣпость св. Петра. Воини Родосскіи колькѣто можеха привѣгнаха во свои корабли шо имаха въ тоа пристанъ (лимана); єдна тысяща рѣвъ постѣче тогава Тамерланъ! Той остави смирна на власть Цынеитова. Цынеитъ любезенъ на Сѣлтанъ Байзита, радеше и сакаше да стане царь Ісійскій, но Сѣлтанъ Маометъ 5-ый, на

1419-е лѣто, като овлада многѣ мѣста въ мала Асія, усвои и Смирна; разори ѿ сички крѣпости, но жители оваче Смирнейскій не повреди; и остави Цынеита да е пакъ начальникъ Смирны. На 1424-е, Сблтанъ Ямратъ вѣшй, изгна Цынеита и постави дрѣгого сатрапина. Воздватъ че отъ тогова Сблтана полчи Смирна преимдцество да прави пѣнази сосъ има Сблтаново. Смирнейски Тѣрци возобновиха пакъ онаа разваленна крѣпость св. Петра, коа стои и до днесъ близъ при Исаръ цаміа, но пѣста, и праздна. Дрѣга направиха на 1656-е, вонъ отъ Смирна въ разстоаніе около Единъ часъ тамъ отъ гдѣто прехождатъ корабли въ тѣснѣй проливъ морскій, като прихождатъ въ Смирна и отхождатъ. Таа крѣпость Тѣрци называтъ: санцакъ-вѣрди или Кале, а Греци Вастронъ (крѣпость). На южна страна отъ сегашна и стара Смирна на Пагъ планина учѣвасе и до днесъ онаа пространныа и крѣпостна стѣна коа е приключавала на старо время осовнѣ Смирна и была е тѣверда крѣпость градска. Като Флава челоувѣкъ въ това огражденіе чрезъ западна врата, намѣрѣва на десна страна отъ мраморъ Единъ идолъ кои представлава женскій образъ отъ глава до полсъ, прекрасно видный; тоа образъ называтъ Смирна, направенъ на старо время за память и честь Смирны Ямазонки. Това прочее Смирна градъ има отъ старо время, и таа почти все разоренна окрѣжностъ, коа е на днешній день пѣста и праздна; има въ среда ѿ цаміа, претворена отъ цервка св. Апостоловъ, но и та пѣста; има подъземи пречданы камары, кои са приключавали вода за употребленіе. Свѣнь тѣа стезы и знацы отъ старо время Смирна нема дрѣги; защото на 1040-е лѣто Господне повече отъ половина Смирна градъ потъхна уземи отъ едно страшно землетрасеніе. Така и на 1688-е, многѣ улицы и домове поглотихасе уземи; за това землетрасеніе има подписи надъ западна врата церкви св. Фотинъ, коа е пострадала така каквото нейни околни мѣста; виждаче въ това время да са се изгѣбили вси древности Смирны. Дрѣго едно страшно землетрасеніе во 1778-е, на 13-ий Івнѣа станало е было заеднѣ сосъ Единъ страшенъ пожаръ, повторило се на 24-ий сѣцагъ мѣсаца и многѣ разоренія направило. Такова едно страшно землетрасеніе, но не толкъва повредно,

стана и въ таа година на 13-ий Івнѣа, около Единъ часъ предъ заходъ слънце; такова стана сильно шото рѣдкъ се нахожда зданіе (сграда) кое да се не расчѣпи и распѣка: вси созданія пострадаха повреда отъ това внезапно и сильно трасеніе, въ кое милость десницъ Вышнагъ остави ме во здравіе и животъ, като се сорина и ниспадна цѣлокѣпенъ онѣй покровъ (домъ, табанъ) кой покрываше моа обитальница, гдѣто сѣдѣхъ та писвахъ, страшно приключеніе и ужасно, но милость Божіа велика и чѣдна....!

слѣдѣва.

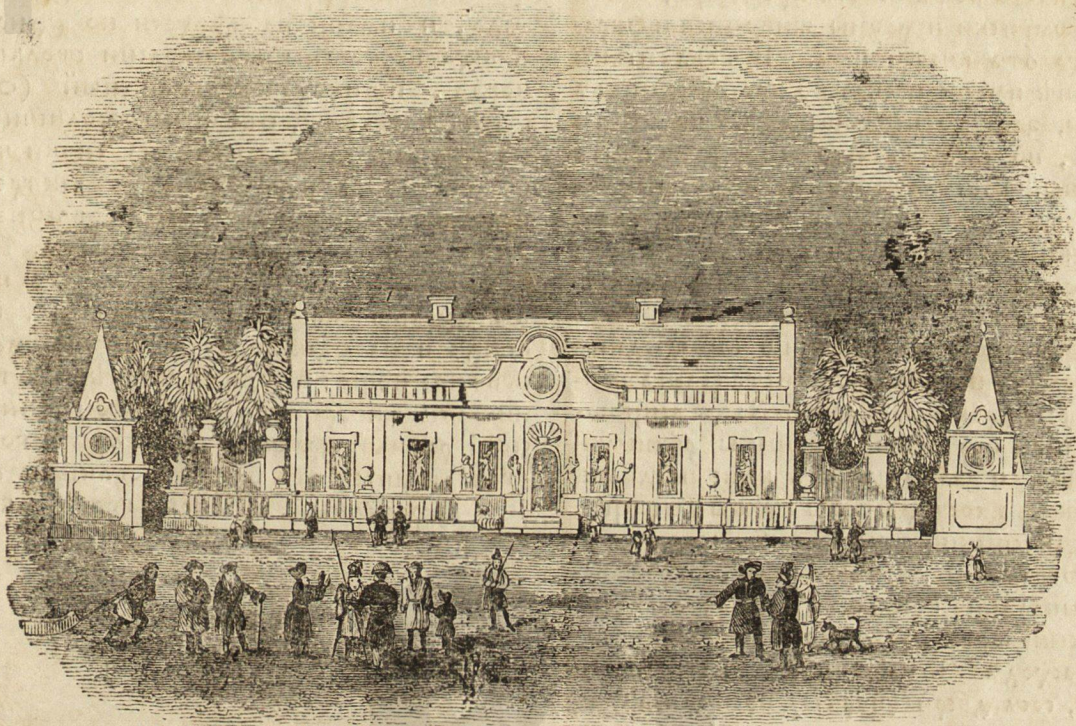
Корабли Россійски.

Бранній корабли Россійскіи составлаватсе на днешній день отъ семь тройнопѣшкальнѣхъ, секій сосъ 100 пѣшки (топове) и повече; двадесать и три, секій сосъ 80 до 100 пѣшки; отъ двадесать и две двойнопѣшкальнѣхъ, секій сосъ 70 до 80 пѣшки; отъ шесть фрегатовъ, сека съ 60 пѣшки; двадесать и две, сека сосъ 36 до 50 пѣшки; и отъ двадесать и пать средныхъ кораблей. Вси совокѣпнѣхъ различни споредъ величина корабли ставатъ 120 сосъ 7,800 почти пѣшки. Тѣа вси корабли иматъ корабельщики и воины до 62,000 почти. Пароходы има повече отъ 100.

Хрѣстіанство.

На а-й вѣкъ вѣха Хрѣстіани	500	тысѣщи.
На б-й „ умножихасе и стан.	2	мѣллиони
На г-й „ се умножиха до	5	—
На д-й „ „ двойнѣхъ:	10	—
На е-й „ станаха	15	—
На з-й „ „	20	—
На и-й „ „	25	—
На ѡ-й „ „	30	—
На ѡ-й „ умножихасе до	40	—
На і-й „ „	50	—
На аі-й „ пристигнаха до	70	—
На ві-й „ „	80	—
На гі-й „ останаха	75	—
На ді-й „ станаха	90	—
На еі-й „ „	100	—
На сі-й „ „	125	—
На зі-й „ „	175	—
На иі-й „ „	185	—
На ѡі-й „ пристигнѣватъ до	260,000,000	

ПАЛАТА ѿ ЛЕДЪ ВЪ ПЕТРБУРГЪ.

ПАЛАТА ѿ ЛЕДЪ ВЪ САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

На Январіа въ 1740-е лѣто Господне, въ царствованіе самодержицѣи Анны, направиха въ Санктпетербургъ великолѣпнѣйша Палата ѿ Ледъ нѣзѣми. Домостроеннѣи спосовъ (колай) кеше препросѣтъ: ѿтъ най свѣтлѣи и прозранныи ледъ сѣчѣха голѣмѣи части (парчѣта), кои подъ снѣрѣи и цыркѣлѣи (чирпѣи и пергелѣи) прѣтриваха и уравниваха и четкѣредѣгольнѣи (дорткюшелѣи) правѣха, и правилнѣи ги издѣлѣваха (валѣха) сосѣи сички архітектѣрскѣи украшеніа и искусства. Сѣкѣи кѣсокѣи (парчѣ) леднѣи, така уработѣнѣи и придѣготованѣи, искачѣваха го на негово опредѣлѣнѣи мѣсто сосѣи вѣжѣта и макары, и качѣи не са го оцѣи полѣжили вразѣи дрѣгѣи, кой цѣи го подкрѣпѣлава и дѣржи, снѣи ваха мало нецѣи вода на него и така го прилѣпѣваха; таж насыпана вода помрѣзѣваха веднага, и совершѣннѣи ставѣваха и соединѣваха сѣкѣи кѣсокѣи цѣи прилагаха при дрѣгѣи. Стѣи стѣина, и цѣло зданіѣи (напраба) виждаше, кеше дѣйствитѣлнѣи и точнѣи, самѣи кѣсокѣи (вѣдѣнѣи вѣдѣне), "по краснѣи кеше и ѿтъ такова зданіѣи, кое ако да бѣше напра-

вѣно ѿтъ тѣжкоцѣпнѣи мраморѣи. зацѣто най повече ѿтъ негова прозранныѣи и ѿтъ негово алековидно уршеніѣи и шарѣи виждаше и блистаеха какѣто многоцѣпнѣи камень.

Таж ледна палата имашѣ дѣлѣина 56 нозѣи, ширѣина 18 нозѣи, и вышина, заеднѣи сосѣи покрова, 21 нозѣи. Огражденіѣи бѣше 87 нозѣи дѣлѣи, и 36 ширѣи, и вѣществѣна дѣлѣина лична, заеднѣи сосѣи оныа пурѣмѣи цѣи са на два краѣи, кеше 114 нозѣи.

Като се свѣрши това зданіѣи, кеше свободѣнѣи сѣкѣи да флава невокранныѣи въ сички мѣи стѣи. Но понеже се стѣрѣваха много свѣтѣи и мнозина ѿтъ веднашѣи флѣзѣваха и излѣзѣваха, и ставѣше смѣшеніѣи и непостоянство, прѣградиха тамѣи ѿтъ гѣлѣи се флаваха сосѣи дѣрѣнѣи рѣшетки (пармакѣцѣи), и поставѣха стражи да не пѣратѣи ѿтъ веднашѣи да влаватѣи кѣпнѣи мнозина, но по малѣина, и като излаваха тѣи, дрѣги тогава флаваха.

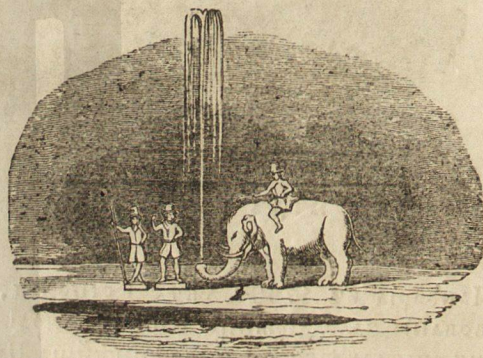
Лицѣи кеше просто, сосѣи нарѣдѣнѣи столповѣи (дирѣцѣи) раздѣлѣно. Въ сѣко раздѣленіѣи имашѣ прозорѣцѣи, краѣица негови кѣха машарѣни (коадисани) така цѣи цѣи да изокраиватѣи и да се вижатѣи какѣи зелѣнѣи мраморѣи.

Вмѣсто стѣкла (царове) употреблавахъ тѣнки утрешки ледны, равны и прозрачны; ноша свѣтѣха вообщѣ тѣа прозорцы, а най павече кѡмически и разны живописи и образи висѣха отъ внетре имъ. И това останіе и свѣтенѣ имаше прекрасно произведеніе въ дѣйствіе, защото не самъ че тѣа прозорцы блъщеха, но слѣдственны споредъ оный прозрачный хрусталь сичка палата се напѣландваше отъ тѣанко нѣкое свѣтило така, както отъ висеръ. Средоточное раздѣленіе, сир. онова раздѣленіе що бѣше всредъ рада отстоеше на вонъ испбпено, и виждашесе какъ прозорецъ; но и вѣществены бѣше единъ сѣщій големъ прозорецъ, блистателенъ какъ вото и вси дръги прозорцы. Надъ лице палатско бѣха наредены украшенъ рѣшетки (пармацы), и отзадъ имъ бѣше преднаведенъ покровъ согъ дымовы трѣбвы (оцацъ), споредъ Россійскій окычай. Бѣно согъ рѣшетки огражденіе, все отъ ледъ, окрѣжаваше (окыкалаше) вонкашна сграда; а между палата бѣше оставено едно големо разстояніе за расходъ. Бѣха още две вхожданѣта отзадъ, согъ двери (порты) преизраданъ украшенъ, и согъ портогальски дѣвеса кои имаха листѣ и цвѣтъ, и на стебла имъ пилета сички отъ ледъ.

Шестъ пѣшки (топове), починны продѣпчены и направены согъ колелета и колуца имъ, стоеха предъ оныхъ рѣшетки, три отъ една страна и три отъ дръга; тѣа пѣшки имаха уста широки толькѣва, колькѣто са оныхъ що се пѣлнатъ согъ една ока прахъ огненный (порохъ, варѣтъ); но понеже бѣха направены отъ толькѣва леснострошно вѣщество ледъ сир. не намериша благословно да тѣратъ повече отъ 40 драмъ; пѣла (кюлче) бѣше отъ тѣвжрдъ калцишый затысколь (затычка), пѣшкаше сильны. Дватрипати пѣшкаха отъ тѣа пѣшки и желѣзны пѣли, безъ да се расчѣпатъ. Я той оныйтъ стана предъ двора, и една пѣла проки тѣвжда дѣска два прѣстѣ дѣбела, въ разстояніе 60 шагове (раскоче). Двѣ лѣмбарды (кѣмбари) стоеха и на единъ край и дръги при палатски флаванѣта; тѣа бѣха толькѣва големы, колькѣто оныхъ що зиматъ бомба двадесать и пять оки; и напѣландвахасе съ толькѣва порохъ споредъ соразмѣрна големина. На тоа радъ (сѣра) стоеха два дѣлфини (морски свинѣ), и запаленъ нефтъ-ай (смола горацѣа) фѣрлаха ноша изъ устѣаи чрезъ скрѣты

трѣбвы (шопки).

И на единъ край, гдѣто имаше по три пѣшки, и на дръгій стоеше по една пѣра-мѣда, и имаше на вѣрхѣаи по една пѣла. И бѣха поставены на прекрасни стѣлопоподножіа, и имаха крѣговидный (околчестый) прозорецъ, около него солнечный часословъ бѣше изокраженъ на сички четыри страны. Тѣа пѣрамѣды отъ внетре бѣха празды. и можеше нѣкой да влезне самъ чрезъ оныхъ враты що бѣха отзадъ. Големъ осморевренъ Фенеръ отъ книга, согъ прѣчданы зрацы на него изокраженъ, висѣше всредъ и на една и на дръга пѣрамѣда, и свѣтѣше ноша; а единъ человекъ като стоеше отъ внетре вѣртѣше оный Фенеръ, и секій разный зракъ и видъ отъ него представлавашесе отъ преемствованіе на прозорецъ Пѣрамѣдный, и многъ големо благовожденіе на секого тамъ наносѣше.

Слонъ отъ лѣдѣа.

На лѣва страна отъ това зданіе палата сир. стоеше слонъ толькѣва големъ колькѣто природна великостъ има това животно, а на грѣпъ неговъ сѣдѣше единъ Персіанинъ (Ицемецъ), и държеше сѣкира въ рѣцѣси; двамина дръги Персіани, бѣха поставени предъ него, и единъ държеше копіе [сарѣкъ]. Той слонъ отъ внетре бѣше празденъ, и отфѣрлаше вода отъ свойси хоботъ. уста сир. на високо 24 нозѣ. Това ставаше чрезъ трѣбвы, шопки сир. кои се наливаха отъ едно корыто що бѣше тамъ близъ въ корабленачальный домъ. Ноша тѣдраха запаленъ нефтъ-ай вмѣстѣ вода, и казѣватъ че прѣчдано и дѣйствительно произведеніе правѣше, защото се виждаше какъ потокъ огненный. За по голема още пріятностъ внетре въ това слоново начертаніе влаваше человекъ, кой отъ часъ на часъ дѣхаше согъ нѣкои

трѣкъ (свирки) и правеше шѣмъ и отглашеніе какъ рѣканіе слоново. На десна страна палатска беше направена една бана (хамамъ) отъ дъги и околчести кѣсоцъ (паріета) леднѣ така, каквото Россіане праватъ отъ пени (кютѣцъ) бани. Казватъ че дѣйстви- тельнѣ и вещественихъ сгреаха а и банахасе въ неа дваждѣ тришѣ.

Като описахме отъ вонъ тѣа ледна Палата, довождаме сега и вътре и да опи- шеме тѣа "голема игра:", Вхожденіе (Фла- ванѣ) палатско беше отзадъ, и кой сакаше да гледа вътре и да смотрава влаваше во широкъ и прекрасенъ дворъ сосъ по една обитальница (одаа) и на единъ край и дрѣгій. Освень тѣа дѣѣ обитальницъ дрѣги немаше, но тѣа беа довольнѣ ши- роки, и понеже подъ крова (таванъ) немаше дрѣгъ покровъ (сачакъ), беа и много високи.

Во една отъ тѣа обитальницъ, коа ве- ше ложница (сѣдальница), гледаше человекъ трапеца сосъ зеркало (огледало), шарове раз- новиднѣ, вещи благомеришливѣ, сткланки (сѣрахіи), чашъ, часословъ, една чета (чифтѣ) свѣщницъ и свѣщъ, все отъ ледъ; некога тѣа леднѣ свѣщи, като се намажеха сосъ нефтай, запалювахасе та гореахъ безъ да се стопватъ. Предъ тѣа трапеца положени две малки начертанія какъ столове (скемле- та), и огледало беше закачено на онаа стѣ- на цо беше предъ неа. Въ тѣа половинъ обитальница беше одръ, сосъ постела (дѣ- шекъ), главница, и покрывка (юрганъ); за вѣси (пердета) преизраднѣ уработенѣ, и дрѣ- ги таквѣ обитальнични неща. Отъ десна страна беше една печь сосъ гънцъ, изра- днѣ и препрѣатнѣ надъзѣбанѣ и изработе- нѣ, и вътре беа наложени главнѣ отъ ледъ, кои некогашъ намазѣвахъ сосъ нефтай и запалювахъ. Сички дрѣги странѣ обиталь- ничнѣ беа соразмѣрнѣ направенѣ и укра- шенѣ.

А онаа обитальница цо беше по собствен- на може да се наименова гостильница; та- мѣ имаше трапеца сосъ прекрасенъ часословъ, кой колета имаше отъ ледъ и гледахасе чрезъ прозрачнѣ невовъ шикъ (кѣтѣа). Тѣа ондеа беа положени столове какъ одрове или софи, искѣснѣ издѣлѣбени и краснѣ ура- ботени, и двама великотѣлеснѣ мѣжи (ан- дрѣанте) беа положени во обитальничнѣ углове (кюшета), освень дрѣги кѣшнѣ неща. Тѣа престандѣа описаніе за тѣа весьма

голема игра, коа отистина беше привремена, колькѣто се ниждаше че дѣржи; — палата коа предъ мало время беше потокъ, мало нещѣ существова и пакъ се на потокъ превърна: отъ Іанбарѣа мѣсаца до половина Марта мѣсаца стоа, толькѣва время имаше вѣтѣе това пречѣдно зданіе, но отъ Марта наче да се прекланѣва камъ южна страна, и постепен- нѣ растописе.

Казватъ че понапрешъ начели кѣли да праватъ тѣа отъ ледъ палата надъ Нева рѣ- ка, но за нѣкои тамъ препатствіа не полѣ- чили въ това тѣхно тамъ намѣреніе, и за това нѣзѣми послѣ направиха.

Изъ сокровища полезнѣхъ знаній, томъ е- шѣи.

Новонародна Бжлгарска пѣснь
на майкаси дѣмъ:

ахъ!!

Безъ никаквѣ спѣнѣ,
Защо да остѣнѣ,

на тѣѣ странѣ!

Твѣрде раздѣмѣвамъ,
Какъ щѣда промѣнѣ,

въ старѣ планинѣ!

Много народъ има,
Животни живѣѣжтѣ,

не промѣвѣжтѣ.

Глезѣ си проливамъ,
Пирѣто омывамъ,

и затопѣвамъ.

Пѣснь да на пѣшѣ,
И да а попѣѣж,

цѣто омѣѣж.

Отѣчество хвалѣж,
До Македоніѣ

Бжлгаріѣ.

Ахъ!

Какъ щѣ да живѣѣж,
Во мирна Тракіѣ,

и да жалѣѣж.

Мѣти Бжлгаріѣ,
Много простотѣж,

цѣто а хвалѣж,

Учители има,
Ученіе нѣма,

цѣо да предѣвѣжтѣ.

Чорѣджіе малко
Покѣжницъ мношко.

цѣо проомѣвѣжтѣ.

BT
BT

BT
BT

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1. The first part of the paper is devoted to a general discussion of the problem. It is shown that the problem is equivalent to the problem of finding a function $f(x)$ which satisfies the conditions

$f(x) = 0$ for $x = 0$ and $x = 1$, and

$f'(x) = 0$ for $x = 0$ and $x = 1$.

It is shown that the function $f(x) = x^2(1-x)^2$ satisfies these conditions. It is also shown that this function is the only function which satisfies these conditions.

The second part of the paper is devoted to a detailed study of the function $f(x) = x^2(1-x)^2$. It is shown that this function has a maximum value of $\frac{16}{27}$ at $x = \frac{2}{3}$. It is also shown that this function is concave down on the interval $(0, 1)$.

The third part of the paper is devoted to a study of the function $f(x) = x^2(1-x)^2$ in the complex plane. It is shown that this function has two zeros at $x = 0$ and $x = 1$. It is also shown that this function has two poles at $x = 0$ and $x = 1$.

BT
BT

BT
BT

